

særligt paa Opholdsbestemmelsen —, svarede den højtærede Minister efter Rigsdagstidende den 26. Januar i Aar:

„Til det ærede Medlem Hr. Heilesen skal jeg sige, at han vil finde ganske lignende Udtalelser om Opholdsbestemmelsen af mig fremsat ved Behandlingen af det private socialdemokratiske Lovforslag og ved mange tidligere Lejligheder. Jeg har ogsaa peget paa, at Kommissionsbehandlingen af Spørgsmaalet om den politiske Valgordning ogsaa vil medføre, at der vil fremkomme Forslag om Forandringer i den kommunale Valglov; der kommer en saadan Revision frem af sig selv, og der mener jeg, at det vil være rigtigt at faa disse Bestemmelser sammenarbejdet. Det har jeg saa ofte gjort gældende, og til disse Udtalelser kan jeg henvise.“

Den 26. Januar hævdede altsaa den højtærede Indenrigsminister, at Sammenarbejdelsen af Betingelserne for Valgret til Hjælpekasserne og Kommunalraadene kunde tages op til Behandling dér. I Dag svarer den højtærede Indenrigsminister, at Spørgsmaalet om Valglovsbetingelserne ikke kan tages op til Behandling. Jeg vil gerne bede den højtærede Indenrigsminister om at skaffe Sammenhæng i disse Udtalelser og en bedre Sammenhæng end den, han for lidt siden søgte at tilvejebringe angaaende Løfterne vedrørende Sønderjyderne og Grundloven i Forfjor og hans nuværende Udtalelser; de er i Øjeblikket vitterligt selvmodsigende. Men jeg appellerer i dette Øjeblik fra Indenrigsministeren i Dag til Indenrigsministeren den 26. Januar. Hvis Ministeren nu vil staa op og hævde, at han fastholder Standpunktet af 26. Januar, vil jeg hævde, at naar Opholdsbestemmelsen kan diskuteres, kan naturligvis ethvert Spørgsmaal vedrørende Valgrets-betingelserne komme med. Jeg vilde gerne vide, hvilket der er Ministerens Standpunkt nu: Det for nogle Minutter siden eller det for godt en Maaned siden. Men under alle Omstændigheder er Spørgsmaalet aabenbart Genstand for Fortolkning, og derfor vilde en nøjagtig Fastslaaen i selve Lovforslagets Tekst være heldig. Det vil maaske ogsaa den højtærede Indenrigsminister gaa ind paa, at vi fastslaaer nøjagtigt . . . Jeg kan ikke afgøre, om Ministeren bekræfter eller benægter ved sin Blanding af Rysten og Nikken.

Den højtærede Minister sagde, at hvis han havde tænkt paa at gøre sig selv til Formand for denne Kommission, kunde man maaske tale om de holbergske Ord om Egennyttén. Nej, det vil jeg nu slet ikke mene.

Jeg vilde ingenlunde mene, at det var særlig egennyttigt, om den højtærede Regering vilde udnævne den højtærede Indenrigsminister til Formand for denne Kommission. Naar han blev udnævnt paa en saadan Maade, som Formanden i Militærkommissionen blev udnævnt, nemlig alene, uden at faa to Partifæller med, vilde jeg ikke anse det for saa forfærdelig egennyttigt, om han satte sig selv til Formand dér. For vel er der maaske dem, som mener, at den højtærede Minister er vel een, men denne er saa god som mange, ligesom Stikkelsbærbusken i H. C. Andersens Barn-domshave; vel er der maaske dem, der mener det, men det mener jeg nu ikke. Kom Indenrigsministeren alene ind i Kommissionen, selv om det var som Formand, saa vilde Venstre have 5 + 1, d. v. s. 6 Medlemmer, og overfor disse vilde der sidde 7 af andre Partier, og det vilde jeg ikke mene saa særlig egennyttigt ud. Det, der derimod af onskabsfulde Mennesker kunde opfattes som at lugte en lille Smule af Egen nytte, var, at der blev sørget for, ikke, at der som i Militærkommissionen kom to Regeringsrepræsentanter ind, saaledes som det var foreslaaet i det oprindelige Lovforslag — det blev under Behandlingen ændret til en — men at der kom tre ind, og at disse tre sammen med Venstres Medlemmer akkurat gav et Flertal. Det var det, jeg sagde saa lidt underligt ud.

Men nu har det altsaa vist sig, at der gør sig en hel Række Fortolkninger gældende. Jeg har fremsat een Fortolkning, det ærede Medlem Hr. Korsgaard en anden, det ærede Medlem Hr. Rode en tredie, og den højtærede Indenrigsminister sagde, at han ikke kunde godkende nogen af disse tre Fortolkninger. Det eneste rigtige vil da efter min Mening være til anden Behandling af Lovforslaget at søge at komme bort fra det nævnte Fortolkningsvrøvl ved at slaa fast i Teksten, at Loven ikke kan anvendes paa en saadan Maade, at selv den mest egennyttige Regering kan misbruge den. Lad os slaa det fast!

Hvad den sønderjydske Repræsentation angaar, saa sagde den højtærede Indenrigsminister jo, at han godt kunde tænke sig, at Sønderjylland fik Medbestemmelsesret, men jeg fik ikke at vide, hvordan han kunde tænke sig det, og det er det, der interesserer mig.

Jeg har endnu kun en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Rode. Det ærede Medlem sagde, at efter hans Opfattelse kunde Valglovskommissionen meget